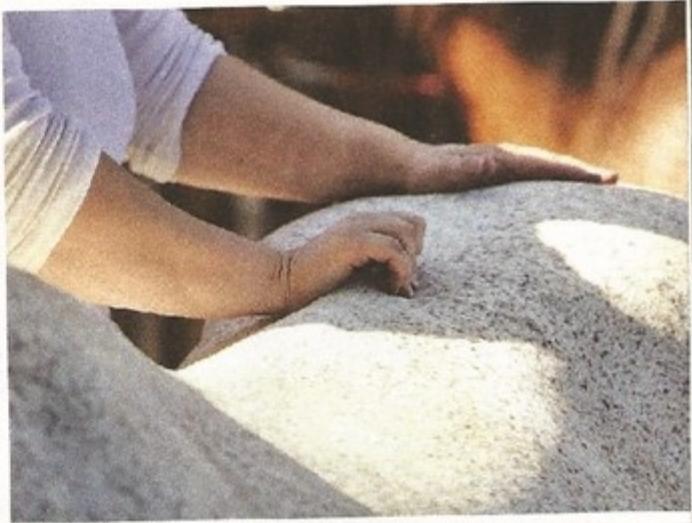

KDYŽ JDE KŮŇ NA FYZIOTERAPII...

Ve čtvrtek dostihový hnědák kulhal a nikdo nevěřil, že v sobotu pojede Velkou cenu. Chvíli na něm pracovala chiropraktička, a on cenu dokonce vyhrál... Žádná pohádka, realita! I koně mají své kouzelné maséry.

VYŠETŘENÍ... Začíná se koňskou hlavou a jde pomalu po páteři směrem k „zádi“. Kousek po kousku, obratel po obratli. To žádá trpělivost zvířete, ale mnohem více pak soustředění a fyzickou kondici fyzioterapeutky. To přesto, že už má různé grify.

INZERCE

SEDACÍ SOUPRAVY
dokonalé pohodlí pro celou rodinu

ROZKLÁDACÍ

S ÚLOŽNÝM PROSTOREM

NASTAVITELNÉ PODRUČKY

kika

KIKA www.kika.cz

[f](#) [Kikakalibretk](#)

[o](#) [kika czsk](#)

NA KOSTKU!

Aby Monika dosáhla na koňský hřbet a pohodlně jej obsáhla celý, používá polystyrenovou kostku. Je bezpečná a lehce přenosná. Ale v zimě to chce opatrnost.

Na dvoře selského stavení v Machníně u Liberce postávají ve stíně stromu dva koně. Bělouš i hnědka sem tam nervózně pootočí hlavu k vrátkům, odezenou dotírající hmyz ocasem. Letní pátek, něco po desáté a už přes 24 °C. „Kdo půjde první? Stáří má přednost...“ Tak se s ním projdečt,“ velí po přjezdu do statku Monika Plachá a obrací se k majitelce tříadvacetiletého koňského seniora. Energická, ale vlídná fyzioterapeutka a chiropraktička koní přijela po dohodě s klientkami hlavně na preventivní prohlídku. Jejich svěřence zná, už jim pomáhala.

Ordinace pod širákem

Bělouš Nashville navzdory věku stále vozí majitelku na drobné vyjíždky. „Jezdíme na pohodu, žádné násilí. V horku vůbec,“ říká ona a vede koně směrem ze dvora, pak se otáčejí a vše pomalu opakují znova. Jsou bedlivě sledování odbornici, která už z pohybu při chůzi či běhu pozná, kde zvíře co tiží, jakou část těla má v tenzi, zda netrpí nevhodným sedlem, nadměrnou námahou... Jako u lidí. Jen je mylné si představit, že sympatická brunetka poté začne s pětiset-

kilovými pacienty praktikovat třeba Vojtovu metodu a různě je pokládat a přetáčet.

„Ú toho koníka je vidět, že zadníma nohami dělá menší krůčky a je trochu křečovitě stažený. Je to i tim, že zadní nemá podkované a špatně se mu chodí po tvrdém podkladu,“ ukazuje odbornice na betonové podloží dvora.

Z auta pak Monika přináší vyšetřovací stoličku – vyšší kostku z tvrzeného polystyrenu. Na ni si stoupá, aby pohodlně obsáhla celý koňský hřbet, hlavu i zadek; ty kontroluje a napravuje pouze rukama. Kostka je z měkkého materiálu proto, aby se kůň, který by do ní kopl, nezranil. Ona padat umí...

Fyzioterapeutka a chiropraktička v jedné osobě pacienta hladí a potom vyšetřuje. Začíná hlavou a čelistním kloubem. Koňskou hlavu za uzdičku natáčí postupně doprava, pak doleva.

Zlaté „šátrací“ ruce

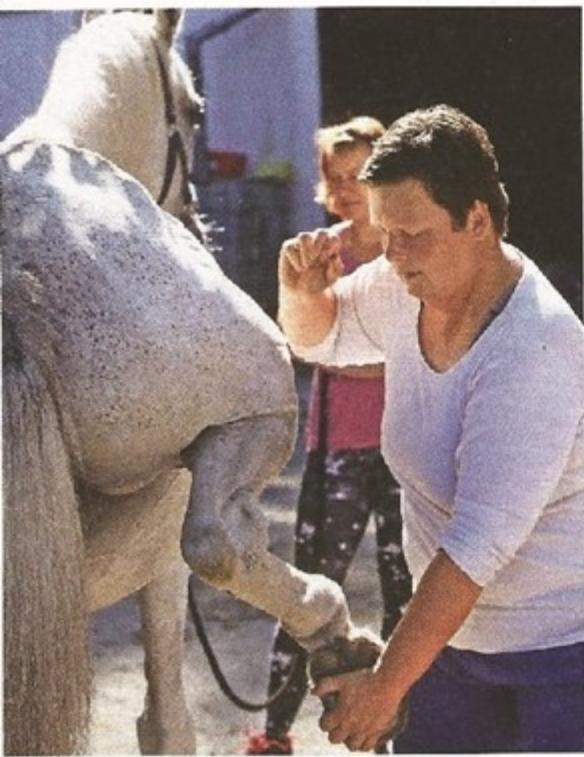
„V mé gesci je zlepšit a obnovit hybnost kloubů a svalů,“ miní a pomalu promačkává i uvolňuje koni krční páteř, obratel po obratli. On stojí, ani se nechne. Je mu masáž příjemná jako ta jemná našinci? „Má-li kůň problémy po větším pádu, po zranení od stájového kolegy, pak mu tohle vyšetření nemusí být moc příjemné a boli ho. Pokud jím jen odstraňuji drobné svalové spasmy a chronické blokády,

přináší mu okamžitou úlevu,“ podotýká Monika z výšky více než metr nad zemí. V rychlosti je chiropraxe úžasná. Nicméně zvíře netuší, že ho čeká úleva. „Mám uklidňovací cviky a hmaty pro nervózní jedince,“ oponuje usměvavá dáma, která vystudovala rehabilitaci a pomáhala lidem. Jenže si koupila koně a psy; má na to mezinárodní certifikát. Jako první z Čech vystudovala ve Velké Británii a Švédsku náročný kurz zaměřený na rehabilitační masáže koní, chiropraxi a jejich kinesiotaping – ten absolvovala u Leea Clarka, fyzioterapeuta britské jezdecké reprezentace.

„Je to klidný koník, který na svůj věk, v němž pracuje pod sedlem, vypadá parádně. Možná bych mu nakovala zadní, je všudí, že tenhle stav mu není příjemný,“ podotkne k majitelce. Sama se umí včítit i do koňské povahy, pozná, kde a u koho bude problém. Přesto dává pozor stále. I u zvířat relativně hodných. Kde má kůň Achillovu patu? Prostor kolem jeho zadních nohou není úplně bezpečný;

JISTOTA. I když Moniku a její vyšetřovací metody koně vesměs plně akceptují, jsou chvíle, kdy je namísto blízkost jejich majitele...

HNĚDKA MODELKA. Součástí zdravotní kontroly je i správné nasazení sedla a jeho kvalita. Špatně dokáže koni časem ublížit.

při vyšetření a manipulaci s bědní částí páteře, kříže a pánev hrozí, že vykopne právě zadní... Fyzioterapeutka tlačí na pravou stranu pozadí a bělouš popostoupí. „Na pravé straně v oblasti křížové kosti koník reaguje více, budeme ji muset srovnat. Pro takové výchylky stačí, aby někde špatně našlápl nebo mu podklouzla noha,“ naznačí Monika. Srovnala vše, bez hrubé sily, šikovným grifem. Jen ve zvířeti cosi slyšitelně luplo. Po další zkoušce Nashville na omak pravé strany zadku už neracuje, je v pořádku.

Představa o hrubé síle se liší: u koně, jemuž se posunula křížová kost o několik centimetrů, to jednou znamenalo jedenáct přitlačení a více než hodina práce, než nastal stoprocentní úspěch.

Omakáno, vylečeno! Další...

Uběhlo pětatřicet minut. Za ně Monika srovnala koni dva nálezy na hrudníku i krční páteř – hůře otáčel hlavu na levou stranu, ohebnost měl výrazně horší. Na vině je i věk, artróza nemíjí ani koně. I když tomuto kupuje

„panička“ vitaminy na klouby, zdravč ho krmí. Teplota roste. Bělouš by se už rád prošel... Může, je napraven. „Pánev se ještě rozpohybuje, teď bych ho nechala ve výhřevu ve stíně a dva dny ve větším klidu,“ radí Monika majitelce běloušc, která zná svého svěřence už od jeho čtyř let. Terapeutku mu prvně dopřála před deseti roky – po pádu začal kulhat. Kouzelné ruce mu pomohly. Tehdy i teď. Po tomto zásahu by měl „vydržet“ do podzimu. A cena vyšetření? Odviji se od vzdálenosti, z jaké záchrana přijede, a náročnosti

zátku. Tady je to necelých tisíc korun. Pro většinu majitelů koní je ale platba v porovnání s tím, co získají, úsměvná.

Kůň s chováním aristokrata si mění post s jedenáctiletou hnědou kolegyní, jež byla zatím v „čekárně“ opodál. Její majitelka Šárka Kopřivová hlásí diagnózu: „Než jsem ji koupila, měla v příti letech přetržený sval na levé zadní noze. Údajně ji nakopl jiný kůň. Je to jakž takž zléčené, ale dál pokulhává – nelepší se, ale ani nezhoršuje...“ K naprostému uzdravení je třeba operace, ovšem nikdo

INZERCE

KUCHYŇSKÉ STUDIO srdce rodinného života

-50 %
na kuchyně
na míru

nolte

vito

Sleva z dosavadních prodejních cen.

kika

* více na kuchyne.kika.cz

nezaručí, že pomůže. Navíc není levná, proto sympathetic učitelka volí od šesti let své „holky“ pravidelné návštěvy u koňské fyzioterapeutky, aby nezanedbala případné blokády. Jezdí jen rekreačně.

Udělaná hnědka, jež miluje běh, se předvádí jako modelka. S handicapem si poradila vytvořením vlastního pohybového vzorce, pro život ji tohle zatím nevadí. „Hezky se ohýbá na levou ruku, ale na pravou se ji nechce. Hned vraci hlavu zpátky, tam něco... Je vidět, že se jedná o druhý krční obratel,“ ukazuje při vyšetření fyzioterapeutka na zbytnělé svalstvo, když kobylce manipuluje s hla-

pot čtyřnožců. Změna kování či strouhání kopyt se nezřídka projeví už daleko nahoru – u trapézových svalů! Kove se zhruba po sedmi týdnech, tady to bude chtít změnu.

Když začne vyšetřování z kostky, zazní další resumé: problém v podsedlové části. „Zkuste jí dát sedlo,“ žádá odbornice. Nevhodné sedlo, jeho špatná přilnavost ke hřbetu, jiný rozměr – to vede také postupem času k chronickým komplikacím. „Sedlo by bylo dobré mírně „přecpat“, ona asi trochu přibrala, že? Tomu je dobré sedlo přizpůsobit,“ radí specialistka. A dodává, že pro zčistilcení musí

„Pokud koni jen odstraňuji drobné svalové spasmy a chronické blokády, přináší mu to okamžitou úlevu...“

vou. Napravit to lze. A jsou i hypotézy, jak k defektu mohla hnědka přijít: příčinou je špatné uvázání, její špatný odskok, cuknutí, utržení z úvaziště... Jinak má krásný hřbet, pravidelnou stavbu těla, je zdravě osvalená. Elegance vyniká na slunci dvojnásob.

Vzhůru do vyšetřovny

„Nohu...“ chytá Monika hnědčinu pravou přední a postupně ji protahuje a napíná dopředu. To se kobylce nelibí. Znervózněla. Odbornice na koňskou tělesnou konstrukci se okamžitě dívá na podkovy: „Kopyta jsou nějaká kratší, má z nich takové špalíčky.“ Šárka připouští, že mají nového kováře; ani ona si není výsledkem moc jistá. Od té doby totiž kobylka své nohy až moc často okukuje, ryje čumákem do země, něco není, jak má... Pro laika to jsou možná „drobnosti“, mohou však koni přinést pohybové komplikace. Kování je navíc základ! Od něho a kopyt se odvíjí řada pohybových tram-

hnědka bud dostat přidáno v pohybu, nebo být směrována do spasenějšího výběhu, či přijímat v jidle prvky, které odbourávají tuk. Kontrola českého teplokrevníka končí. „Na léto by měla trochu klesnout na váze, teď před zimou bych ji hladily netrápila, ona je taková bytelnější a při své povaze by trpěla,“ usmívá se Monika a jde si umýt ruce. Vzduch čistým šljíchem a hřbetům koni je měla od pečlivého prohmatávání skoro černé. Uběhla hodina a půl.

Klientela po celé vlasti

Slunce pálí naplně. To je asi lepší než zima a mráz. Vyšetřuje se vždy venku, případně ve stáji, a když jsou závěje sněhu či ledovka a teplota hluboce pod nulou, je ordinovaní komplikované. Nicméně, právě za těch podmínek je často potřeba rovnat koním pánev, protože jim to klouže a sem tam ujede... Někdy si zablokují páteř i špatným vyválením v boxu.

Před polednem se jedna z žadaných českých fyzioterapeutek a chiropraktiček koní balí a míří dál. Klient číslo tři čeká v 84 kilometrů vzdálených Vidonicích u Nové Paky. Jede se.

Monika vyšetřuje po celém Česku a má pacienty také v zahraničí. Pomáhá koním běžným i závodním. Velkým i téměř mini. Dlužno dodat, že k té práci ji před deseti lety přivedl také kůň. Její vlastní.

Elegantní hnědka seniorka je teď ustájena u Nové Paky, kde Monika s manželem bydlí a kde založili vzdělávací centrum pro majitele zvířat – Služby pro zvířata. „Začínáme od září pro chovatele koní i psů a koček zajišťovat pravidelné multitematické semináře nejen o jejich rehabilitaci, ale i o zdravé stravě, o léčebných postupech a metodách, k tomu připojujeme reálné ukázky na našich koních a jsme schopni zajistit i rekonsilenci pobyty koní u nás,“ ukazuje při „mezizastávce“ doma na fungující nové boxy k ustájení i na část statku určenou pro edukaci. Krásné a klidné obydli vzniklo díky celkové rekonstrukci za necelý rok. Tady je Moničino zázemí.

Mužný skokan v bílém

Cedule hlásí Vidonice. Od domku v kopci přichází na cestu dva retrívři, mourovaté kotě a nakonec vysoký bílý hřebec s majitelkou.

„Něco má s pravou zadní nohou, nechodi na ní čistě, ale

není na ní nic vidět. Při běžné práci nebo v terénu se to nepozná, ale při vysedávání na kruhu už jo. Tam jsem to odhalila,“ říká blondýnka a hladí bělouše, s nímž jezdí parkur, bezudlivé závody... Možná problém tiž koně už od loňska, ale přesné určení je složité. „Čekala jsem, zda se pohyb nezhorší, nebo naopak,“ vysvětluje, zatímco hřebec si odfrkne.

Začíná diagnostikování. Majitelka se s koněm projde po rovné cestě do mírného kopečka. Jednou, dvakrát... Jednou se

SKOKAN S VOLNÝM KOLENEM. Hřebčí se po fyzioterapii částečně ulevilo, ale k dosažení ideálu by potřeboval ortopedické okování.

Majitelé koní jsou skvělí i šílení

Masáže pro koně, fyzioterapie pro koně... Móda, nebo nutnost? Nutnost. I když staří veterináři nové trendy někdy haní, většina je vítá. Vitají je i majitelé zvířat. „Většina jsou ti, kdo těch služeb využívají rozumně, pak existují i ti, kteří shánějí chiropunktika bez rozmyslu na každou maličkost. To je běžné, ale mnohé obavy chápou. Ale když mě někdo volá na Štědrý den v šest večer, že musím nutně přijet, protože kůň hrozně kulhá, já tam vyrazím a poté zjistím, že už kulhá od října, to mě rozzlobí,“ přiznává Monika Plachá. Žena, která se setkala s různými chovateli a majiteli koní. „Někteří mají pocit, že vyšetřuju moc dlouho, další, že moc krátce, jiní mají pocit, že masáž udělám z valacha kobylku,“ krčí rameny odbornice, která má v rukou dokonalý cit i cvik a denně je jimi schopna napravit na devět koní. Ideální počet je ale pět, aby se mohla dostatečně věnovat každému. A pomáhá i psům. „Ano, volali mě i k oslíkovi, ke koze...“ dodá milovnice anatomie a kostí. Nejvděčnější klienti? Všichni, kterým záleží na zdraví jejich zvířat. Ale obecně mladší a střední věková kategorie majitelů koní. Staří koňáci a sedláci na tyto metody většinou nevěří. Každopádně závodníci tuto profesi oceňují, stejně jako malé holky, jimž jejich milovaný poník ochoří.

TOUTO KRÁSKOU VŠE ZAČALO.

Moničini koníci bydlí v nových boxech za uměně opraveným statkem, kde žije i její manžel, dítko, pár psů, kočka...

točí prudce na pravou, jednou na levou nohu. Zbývá naklusat. Fyzioterapeutka mlčí, pokyvuje hlavou a čeká.

„Při naklusání se zád hýbe dobře, obě poloviny se v bedrech a kříži hezky převalují, ale pravá bederní jde níz,“ pronese a už je na vyšetřovací kostce. Osmiletý hřebec stojí. Promačkávání páteře ani žeber mu není proti srsti. Do loňska chodil „bos“, letos je okován prvně.

„Tak mi dej nohu, zlato,“ žádá koně Monika a on, jako by rozuměl, ji vychází vstříc. Protnáhou přední i zadní. Blíží se neuvěřitelně rychlé resumé. Odborný výklad je převeden do laičejší formy; kůň má posnutou křížovou kost, což se mu mohlo stát špatným pohybem v terénu, možná při přepravě. Pružnost zádě je tím omezena, pravá strana špatně pruží a je i bolestivá. „Podivejte na kolenní kloub pravé zadní nohy. Když chytну za čéšku, je vidět, jak je volná. Musí se mu zákonitě chodit špatně z kopce a při otáčení na místo ji sune,“ uka-

zuje fyzioterapeutka a mírně vytáčí koni pravou zadní do strany. Po špatném kroku či skoku se zvířeti pravděpodobně rozvolnily kolenní vazky.

Co lze dělat? Dáma se slušnou fyzičkou vystoupí opět na „trún“ a po pár minutách koni rovná křížovou kost. Jedna komplikace pominula, ale... „Na koleno lze doporučit jako konzervativní léčbu nitrožilní chondroprotektiva, pak je nutná klusová práce v kopcích a na přechodnou dobu ortopedické nakování na zadní nohu,“ naznačuje, jak pomoci. Ortopedické okování se dělá tím, že kovář zvedne vnější stranu podkůvek o pár milimetrů, čímž se koleno zafixuje. Ideálně se to musí několikrát opakovat, podle potřeby. Kolenní kloub se u koní léčí dlouhodobě, úpravou managementu a klidovým režimem.

Kastrace nebude, neboj

Hřebec se po třiceti minutách začíná nudit a zjevně myslí na opačné pohlaví, na což maji-

telka reaguje slovy, že hocha má od hříběte a svého sportovce vykastrovat nedá. Bělouš dostává šanci chutě rozchudit; musí se zkoušit, nakolik masáž pomohla. Kříž je srovnan. Ač hřebec, tenhle je kličas – žádnej ošívání, kopání. Možná je to tím, že obecněji zvířata přijímají ženy coby ošetřovatelky lépe než muže. „Neklidnější je třeba valach než kobyla. Stejně jako muži snášejí bolest hůře. Temperamentnější jsou plnokrevníci, závodní koně, ale dá se říci, že nechce-li se nechat zvíře ošetřit, je to dán spíše jeho zkušenostmi s člověkem než původem,“ odpovídá fyzioterapeutka mezi vyšetřením na to, které plemeno se lidské – byť pomocné – ruky nejvíce boji.

Přichází otázka na běloušovo sedlo. Možná i to je meritum věci! Shání se mu totiž nové, staré je ojezděné a majitelka zkouší různé varianty – teď to bez kostry. Sedlo má kůň na zádech. „A... Na něj je moc dlouhé, v místech, kde koní,

byste vy už neměla jako jezdec sedět, tohle není dobré,“ hodnotí odbornice a okukuje i sedlo staré – z jejího pohledu délku vyhovuje, ale koně asi tlačí za lopatkami a je tvrdé. Kdyby na něm sedával silnější jezdec, měl by býval koník kolem kohoutku a hrudníku více potíží. „Sedlo napasujte nové nebo komisní, a kdybyste neschnala odborného kováře, napište,“ loučí se zdravotnice bez bílého pláště. I zde mise končí, na hodinkách 14 hodin. Ještě pohladit spořádaného pacienta a následuje Bělá pod Bezdězem. Z Vidonic osmdesát kilometrů. Tam čekají pacienti dva. Moničin kalendář bývá naplněn návštěvami denně. Je žadaná... To těší, současně zavažuje a zejména vjezdové sezóně zaměstnává od rána do večera. Každý rok najede po svých pacientech přes 100 tisíc kilometrů.

smerglova@instinkt-online.cz

